

ROZHODNUTÍ O STÁLÝCH KOMORÁCH

KOLEGIUM ÚŘADU EVROPSKÉHO VEŘEJNÉHO ŽALOBCE,

s ohledem na nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (dále jen „nařízení o Úřadu evropského veřejného žalobce“), a zejména na čl. 10 odst. 1 uvedeného nařízení,

s ohledem na jednací řád Úřadu evropského veřejného žalobce přijatý kolegiem Úřadu evropského veřejného žalobce dne 12. října 2020, a zejména na články 15 a 16 tohoto jednacího řádu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Úřad evropského veřejného žalobce (dále jen „Úřad“) by měl zřídit stálé komory, které budou sledovat a řídit vyšetřování a stíhání vedená tímto úřadem a zajistí koordinaci vyšetřování a stíhání v přeshraničních případech a provádění rozhodnutí přijatých kolegiem.
- (2) Jednací řád Úřadu vyžaduje, aby kolegium přijalo rozhodnutí, kterým se stanoví počet a složení stálých komor a rozdělení pravomocí mezi nimi, jakož i podrobná pravidla pro organizaci jejich zasedání.
- (3) Dále je nezbytné přijmout podrobná pravidla, jimiž se provedou zásady přidělování případů stálým komorám stanovené v nařízení o Úřadu evropského veřejného žalobce a jednacím řádu. Tato pravidla by měla vycházet ze zásad náhodného přidělování případů a rovnoměrného rozložení pracovní zátěže mezi stálé komory.
- (4) S ohledem na nutnost zohlednit vývoj uplatňování tohoto rozhodnutí v praxi po zahájení činnosti Úřadu by mělo kolegium pečlivě sledovat jeho fungování a hodnotit jeho účinky s ohledem na možné budoucí změny.

ROZHODLO TAKTO:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Tímto rozhodnutím se provádí článek 15 jednacího řádu. Zřizují se stálé komory Úřadu, určuje jejich počet a stanoví pravidla pro rozdělení pravomocí mezi nimi a způsob přidělování případů.

Článek 2

Zřízení stálých komor

1. Zřizuje se patnáct stálých komor. Stálé komory jsou označeny po sobě následujícími čísly od jedné do patnácti.
2. Při uplatňování čl. 16 odst. 3 jednacího řádu je každý evropský žalobce přidělen jako stálý člen do jedné, dvou nebo tří stálých komor. Při přidělování do jedné nebo více stálých komor se zohlední odhadovaná pracovní zátěž příslušného evropského žalobce, která se stanovuje na základě:
 - a) počtu případů, které evropský žalobce dozoruje, a souvisejících úkolů podle čl. 12 odst. 1 nařízení o Úřadu evropského veřejného žalobce. Při prvním přidělení bude uveden odhadovaný počet případů v prvním roce fungování Úřadu;
 - b) počtu evropských pověřených žalobců, které evropský žalobce koordinuje podle článku 34 jednacího řádu;
 - c) jiných konkrétních úkolů v jeho gesci, kterými byl evropský žalobce pověřen v souladu s nařízením o Úřadu evropského veřejného žalobce nebo jednacím řádem.
3. Vedle toho se při přidělování náměstků evropského nejvyššího žalobce do více než jedné stálé komory rovněž zohlední pracovní zátěž vyplývající z jejich povinností podle čl. 11 odst. 2 a 3 nařízení o Úřadu evropského veřejného žalobce.
4. Evropský nejvyšší žalobce a každý náměstek evropského nejvyššího žalobce předsedají těm stálým komorám, jichž jsou stálými členy.

Článek 3

Zasedání stálých komor

1. Každá stálá komora v zásadě koná alespoň dvě zasedání za kalendářní měsíc. Předseda stálé komory stanoví termín těchto zasedání alespoň patnáct dnů předem.
2. Předseda stálé komory může v případě potřeby svolat další zasedání. Další zasedání se svolávají alespoň pět pracovních dnů předem. V naléhavých případech mohou být zasedání svolána do tří dnů, jakmile jsou k dispozici stálí členové a příslušný dohlízející evropský žalobce.
3. S výjimkou naléhavých případů a po konzultaci s evropským nejvyšším žalobcem se zasedání stálých komor nesmějí konat ve stejnou dobu jako zasedání kolegia. Termín zasedání, které bylo svoláno na stejnou dobu jako zasedání kolegia, změní předseda stálé komory.
4. Při stanovení termínů pro zasedání stálé komory zajistí předseda koordinaci se stálými členy dané komory, příslušnými dohlízejícími evropskými žalobci a zaměstnanci ústředí uvedenými v článku 7.

Článek 4

Přidělování případů stálým komorám

Přidělování případů stálým komorám v situacích stanovených v čl. 32 odst. 5, čl. 41 odst. 3, čl. 42 odst. 1, čl. 47 odst. 2, čl. 50 odst. 2 druhém pododstavci, čl. 51 odst. 3 a čl. 59 odst. 4 jednacího řádu se řídí těmito pravidly:

- a) V systému správy případů Úřadu je případ po svém zahájení náhodně přidělen jedné stálé komoře.
- b) Aby mohl evropský nejvyšší žalobce zvážit přijetí opatření podle čl. 19 odst. 3 jednacího řádu, je informován, jestliže počet případů přidělených určité stálé komoře přesáhne o 10 % průměrný počet případů přidělených jednotlivým stálým komorám.

Článek 5

Dočasné pozastavení přidělování případů

K zajištění účinného fungování Úřadu a rovnoměrného rozdělování pracovní zátěže mezi stálé komory může evropský nejvyšší žalobce v souladu s čl. 19 odst. 3 jednacího řádu na určitou dobu pozastavit přidělování nových případů jedné nebo několika stálým komorám.

Článek 6

Předání případů

Pro účely čl. 32 odst. 5 jednacího řádu platí, že pokud se evropský nejvyšší žalobce rozhodne předat dohled nad případem evropskému žalobci z jiného členského státu, než je členský stát, v němž daný evropský pověřený žalobce sídlí, a tento evropský žalobce je stálým členem dohlížející stálé komory, je případ neprodleně předán jiné stálé komoře.

Článek 7

Podpora stálých komor

1. Na podporu činnosti stálých komor podle nařízení o Úřadu evropského veřejného žalobce jsou vyčleněny odpovídající personální zdroje ze zaměstnanců Úřadu.
2. Přidělení zaměstnanci jsou nápomocni předsedovi stálé komory, mimo jiné při organizaci pořadu jednání, přípravě zápisů ze zasedání, vypracovávání dokumentů týkajících se zasedání a zaznamenávání rozhodnutí přijatých stálou komorou v systému řízení případů.
3. V závislosti na dostupnosti personálních zdrojů jsou zaměstnanci přidělováni tak, aby byla zajištěna stabilita a kontinuita podpory poskytované pověřené stálé komoře.

Článek 8

Účast osob, které nejsou členy kolegia, na zasedáních stálé komory

1. Kromě osob uvedených v čl. 10 odst. 9 nařízení o Úřadu evropského veřejného žalobce může předseda stálé komory po konzultaci se stálými členy a příslušným dohlížejícím evropským žalobcem přizvat kteréhokoli člena ústředí, evropského pověřeného žalobce nebo zaměstnance Úřadu k účasti na zasedání stálé komory v souvislosti s konkrétními body na pořadu jednání, je-li to nezbytné k tomu, aby mohla stálá komora přijímat rozhodnutí.
2. Za stejným účelem může ve výjimečných situacích, kdy to není v rozporu s platnými ustanoveními práva Unie nebo vnitrostátního práva, předseda stálé komory po konzultaci se stálými členy, příslušným dohlížejícím evropským žalobcem a v případě potřeby s evropským pověřeným žalobcem, který případ projednává, přizvat k účasti na zasedání stálé komory jakoukoli další osobu.
3. Osoby přizvané v souladu s odstavci 1 a 2 nesmějí být za žádných okolností přítomny v okamžiku, kdy se projednává rozhodnutí stálé komory.
4. Administrativní náklady plynoucí z pozvání podle tohoto článku jsou hrazeny z rozpočtu Úřadu. V případě, že pozvání s sebou nese náklady, je o pozváních podle tohoto článku vyzooměn správní ředitel.

Článek 9

Hodnocení

Kolegium posoudí dopad tohoto rozhodnutí na účinnost práce Úřadu šest měsíců po datu stanoveném v souladu s čl. 120 odst. 2 nařízení o Úřadu evropského veřejného žalobce.

Článek 10

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem jeho přijetí kolegiem.

V Lucemburku dne 25. listopadu 2020.

Za kolegium

Laura Codruța KÖVESI
Evropský nejvyšší žalobce